

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้กระบวนการควบคุมดูแล ของต่อการลดความวิตกกังวลของนักเรียนชั้น ม.ศ.๕ ใน การ เตรียมตัวสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ที่เรียนภาษาในโรงเรียนภาษา Home of English ซึ่งทำแบบวัดความวิตกกังวล DES+A ได้คะแนน ๐.๕ S.D. เมื่อค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดขึ้นไป โดยผู้วิจัยสุ่มเลือก เป็นกลุ่มทดลอง ๑๐ คน กลุ่มควบคุม ๑๐ คน

2. การออกแบบวิจัย ผู้วิจัยใช้การวิจัยแบบมีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทำการทดลอง

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แบบวัดความวิตกกังวล DES+A โดยกำหนดให้การเตรียมตัวสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เป็นสถานการณ์ในแบบวัดครั้งนี้

3.2 แบบบันทึกพฤติกรรมสำหรับให้ผู้รับการทดลองใช้สังเกตและบันทึกพฤติกรรมคนเอง เกี่ยวกับความวิตกกังวลในการเตรียมตัวสอบคัดเลือกดังกล่าว

3.3 ตารางกราฟสำหรับให้ผู้รับการทดลองบันทึกความที่ในการเกิด พฤติกรรมวิตกกังวล เพื่อใช้ในการกำหนดเกณฑ์การเสริมแรงตนเอง

3.4 เทบบันทึกเสียงการพ่อนคลายกล้ามเนื้อรับดับลึก

3.5 เอกสารประกอบการฝึกผ่อนคลายกล้ามเนื้อชี้งัดข้อความมาจาก
เทพมัณฑิก เสียง

4. วิธีดำเนินการ

4.1 ผู้วิจัยแปลแบบวัดความวิตกกังวล DES+A ของอิชาร์ด ให้
ผู้เขียนชากุ ๓ ท่านตรวจสอบสำนวนภาษา จากนั้นจึงนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้น
ม.ศ.๕ โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ค่าความแตกต่างรายข้อ
ระหว่างกลุ่มที่ได้คะแนนสูง ๓๐ % และกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ ๓๐ % ของคะแนนแบบวัด
ทั้งหมด โดยใช้สถิติ “t-test” แล้วเลือกรายการคำที่มีค่า t เกิน 1.96 เหลือ
รายการคำที่ใช้ ๔๐ รายการ จากทั้งหมด ๕๑ รายการ ผู้วิจัยได้นำรายการคำเหล่านี้
ไปทดลองใช้อีกครั้งกับนักเรียนชั้น ม.ศ.๕ โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม และน้ำผลที่
ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง โดยใช้สูตรสมประสิทธิ์อัลfa (alpha
coefficient) ของครอนบาก (Cronbach) ได้ค่าความเที่ยง ๐.๙๓

4.2 ให้นักเรียนที่เรียนการวัดวิชาในโรงเรียน Home of
English จำนวน ๑๗๘ คน นำแบบวัดความวิตกกังวล แล้วรับสมัครผู้ที่ได้คะแนนตั้งแต่
๐.๕ S.D. เหนือคำเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดขึ้นไป เข้ารับการฝึกกระบวนการ
ควบคุมตน เอง จากนั้นผู้วิจัยสุ่มเลือกเป็นกลุ่มทดลอง ๑๐ คน และกลุ่มควบคุม ๑๐ คน

4.3 ดำเนินการฝึกกระบวนการควบคุมตน เอง เพื่อลดความวิตกกังวล
ให้แก่กลุ่มทดลอง เป็นเวลาทั้งสัปดาห์ ๕ สัปดาห์

4.4 ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบวัดความวิตกกังวล
ช้าอีกครั้งหลังจากเสร็จสัปดาห์ ๕ สัปดาห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำคะแนนแบบวัดความวิตกกังวลของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่ได้
จากการทำทดสอบก่อนและหลังการทดลองมาทดสอบความมีนัยสำคัญโดยใช้วิธีทดสอบ

ความเท่า เที่ยมกันของค่าสหสัมพันธ์ที่ขึ้นต่อ กัน (Comparison of Tests of the Equality of Dependent Correlation Coefficients)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยปรากฏว่ากลุ่มทดลองสามารถลดความวิตกกังวลได้มากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และแสดงว่ากระบวนการควบคุมดูน่องสามารถลดความวิตกกังวลในการเตรียมตัวสอบคัดเลือกบุคคล เข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐได้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรได้มีการศึกษาผลกระทบระยะยาวของการใช้กระบวนการการควบคุมดูน่องแบบโครงสร้าง 3 ขั้นตอน (three-stage model) ต่อการลดความวิตกกังวลด้วยเพื่อศึกษาถึงความคงทนของประสิทธิภาพในการใช้กระบวนการนี้
2. ควรศึกษากระบวนการควบคุมดูน่องนี้เปรียบเทียบกับวิธีการเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนว่ามีผลต่อการลดความวิตกกังวลในการเตรียมตัวสอบแต่ต่างกันหรือไม่อย่างไร
3. ควรทดลองใช้กระบวนการควบคุมดูน่องกับภาวะอารมณ์อย่างอื่นด้วย เพื่อศึกษาว่ากระบวนการนี้สามารถใช้ประโยชน์ได้กว้างขวางเพียงใด